

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **T.O.**, bytem ..., zastoupeného opatrovníčí Hanou Randuchovou, bytem tamtéž, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26.4.2011 č.j. ...žalovaná rozhodla tak, že zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ č.j. ... ze dne 7.3.2011 potvrdila. Z odůvodnění vyplynulo, že ČSSZ rozhodnutím ze dne 7.3.2011 zvýšila žalobci od 19.10.2010 výši invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podle posudku OSSZ Vyškov ze dne 10.1.2011 již není žalobce invalidní pro invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a), zákona č. 155/1995 Sb., ale je od 19.10.2010 invalidní pro invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona. Dle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobce od 19.10.2010 o 70%. Pro zdravotní postižení není žalobce schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. S tímto rozhodnutím žalobce, jak vyplývá z rozhodnutí i připojeného dávkového spisu, nesouhlasil, podal proti němu námitky. Z nich vyplývá, že žalobce souhlasí s výměrem i s invalidním důchodem III. stupně, ale námitky podává proti stanovení data přiznání invalidního důchodu III. stupně, který mu by přiznán od 19.10.2010. Uvádí, že mu byl dne 20.5.2008 odejmut

plný invalidní důchod, kdy měla poklesnout z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho schopnost výdělečné činnosti o 40%. Jeho zdravotní stav je však stále stejný v souvislosti s úrazem ze dne 7.2.2005 a není proto pravda, že mu od 20.5.2008 poklesla výdělečná činnost o 40%. V posudku o invaliditě ze dne 10.1.2010 jsou všechna vyšetření a posudky jeho lékařů. Neví, podle čeho ČSSZ usoudila, že dne 7.4.2008 poklesla jeho soustavná výdělečná činnost o 40%. Úraz měl 7.2.2005 a jeho zdravotní stav je stejný a nebyl důvod mu odebrat plný invalidní důchod. Se svým zdravotním stavem není schopen se zaměstnat a také ho nikdo nezaměstná. Není schopen pracovat. Žádal o změnu rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně zpětně od 20.5.2008.

ČSSZ v rámci námitkového řízení nechala znovu posoudit zdravotní stav žalobce a nechala vypracovat lékařský posudek pro účely řízení o námitkách, kdy bylo vycházeno ze zdravotní dokumentace od ošetřující lékařky MUDr. S., praktické lékařky z 19.12.2010 a pak z dalších nálezů odborných lékařů, a to MUDr. G., psychiatrické vyšetření z 10.5 a 19.10.2010, MUDr. Š., psychologické vyšetření z 25.3.2009 a 3.1.2011, MUDr. F., neurologické vyšetření z 27.1, 19.10 a 24.11.2010 a MUDr. K., popis vyšetření nukleární magnetické rezonance ze dne 8.11.2010. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným ČSSZ dne 20.4.2011 bylo zjištěno, že u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Bylo určeno, že od 7.4.2008 do 31.12.2009 již nebyl posuzovaný plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, ale byl částečně invalidní dle § 44 odst. 1 citovaného zákona v souvislosti s úrazem ze dne 7.2.2005. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla nejméně o 33%, nedosahovala však výše 66%. Nejednalo se o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 3 vyhl.č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, v platném znění, umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a ani se nejednalo o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 4 vyhl.č. 284/1995 Sb., značně sěžující obecné životní podmínky. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal v tomto období postižení uvedeném v kap. V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 1 (organické duševní poruchy, poruchy intelektu, emotivity, efektivity – organický psychosyndrom různé etiologie, perinatální, po úrazech a zánětech mozku, metabolického či cévního původu), písm. b) (středně těžké poruchy), přílohy č. 2 vyhl.č. 284/1995 Sb. kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, v platném znění, s poklesem soustavné výdělečné činnosti 40%. Dále uvedeno, že od 1.1.2010 do 18.10.2010 byl posuzovaný invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Šlo nadále o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla v souvislosti s úrazem ze dne 7.2.2005 jeho pracovní schopnost o 45%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu v tomto období s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti posuzovaného bylo zdravotní postižení uvedené v kap. V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 1 (organické a symptomatické duševní poruchy; demence, organické psychosyndromy, postraumatické změny a jiné), písm. c) (středně těžké postižení), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%. Od 19.10.2010 je posuzovaný invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Jde o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona. Není schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Z důvodů dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla dle uvedeného posudku pracovní schopnost posuzovaného o 70% a nesplňuje

podmínky ust. § 6 vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, v souvislosti s úrazem ze dne 7.2.2005. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaného s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovních schopností je od 19.10.2010 zdravotní postižení uvedené v kap. V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 1 (organické a symptomatické duševní poruchy; demence, organické psychosyndromy, postraumatické změny a jiné), písm. d) (těžké postižení), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 cit. vyhl. zvyšuje tato hodnota o dalších 10%, celkově tedy činí 70%. O zvlášť těžké postižení se nejedná, není těžká porucha myšlení, rezervní kompenzační mechanismy mozku nejsou vyčerpány a není ani odklon od normy při výkonu všech aktivit a rolí. Není desintegrace a krizový stupeň poruchy. S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal proti němu včas odvolání a žádal, aby mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně od 7.4.2008, nikoliv až od 19.10.2010. Ze všech lékařských nálezů je dle posuzovaného patrné, že zdravotní stav posuzovaného odpovídá invaliditě III. stupně (plnému invalidnímu důchodu) od 7.4.2008.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 11.11.2011 bylo zjištěno, že posuzovaný prodělal závažný úraz hlavy při autonehodě dne 7.2.2006, při které došlo ke kraniocerebrálnímu (mozkovému) krvácení, zhmoždění mozku (2 ložiska poškozené mozkové tkáně), zlomeninám lebky v oblasti pyramidy, šupiny spánkové a tylní kosti vlevo, parietální kosti vpravo. V následném průběhu byla provedena evakuace intracerebrálního hematomu a dekompresní kraniotomie vlevo (otevření lebky pro snížení nitrolebního tlaku), následně plastice kalvy (uzavření otvoru lebky). Klinicky není přítomna neurologická ložisková symptomatologie. Dle magnetické rezonance z listopadu 2010 jsou zjištěné rozsáhlé postkontuzní změny mozkového parenchymu v čelní oblasti oboustranně a spánkové oblasti vlevo, je přítomna lehká, následná atrofie levé mozkové hemisféry. V dokumentaci je organický syndrom popisovaný jako lehký až střední, dle jiných nálezů jako těžký. Posudková komise se přiklání k hodnocení tíže stavu jako středně závažný, a to na podkladě psychologické zprávy a na podkladě vlastního zjištění během jednání posudkové komise. Tento závěr potvrzují i popisované různé aktivity, které posuzovaný vyvíjel v souvislosti s půjčkami, což není schopna provádět osoba s těžkým organickým psychosyndromem. Posudková komise zásadně vylučuje diagnózu těžký organický psychosyndrom. Při závažnějších poraněních mozku se stav postupně na nějaké úrovni stabilizuje a zůstává dlouhodobě stacionární. Objektivně není možné, aby tíže organického psychosyndromu výrazněji kolísala tak, jak se objevuje v různých hodnoceních. Posuzovanému byla po úraze přiznána plná invalidita, která pro zlepšení stavu byla přehodnocena na částečnou, k čemuž došlo dne 7.4.2008. Rozhodnutím ČSSZ ze dne 7.3.2011 byla posuzovanému na podkladě závěru LPS ze dne 19.10.2010 zvýšena výše invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Posuzovaný se dožaduje zpětného přiznání plné invalidity, resp. invalidity III. stupně, a to od 20.5.2008.

V posudku posudkové komise je uvedeno, že dle zadání soudu je určit datum vzniku invalidity III. stupně nebo plné invalidity. Posudková komise uvedla, že dle zjištění PK ale stav invaliditě III. stupně neodpovídá. U posuzovaného lze prokázat organickou duševní poruchu středně těžkou, což hraničně odpovídá invaliditě stupně I. Závěr LPS ze dne

19.10.2010, od kterého se odvíjí následně rozhodnutí ČSSZ, považuje posudková komise za posudkový omyl.

V závěru uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu působící pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. V, položce 1, písm. c) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti činí 35%. S tímto posudkem opatrovnice žalobce u jednání Krajského soudu v Brně 21.12.2011 nesouhlasila, poukázala na to, že tento posudek je zcela rozdílný od posouzení lékaře OSSZ, který dospěl k závěru, že u posuzovaného se jedná o těžký organický psychosyndrom a dle názoru opatrovnice toto posouzení bylo správné, i když se domnívá, že plná invalidita (invalidita III. stupně) měla být stanovena už od roku 2008. Z toho, co opatrovnice o svém synovi ví, a podle toho, jak ho pozoruje a co na něm pozoruje, je jednoznačné, že se do žádné pracovní činnosti nedokáže zapojit, a to proto, že u každé činnosti vydrží maximálně 10 minut a musí ji změnit. Nedokáže se delší dobu soustředit. I když mu byl přiznán částečný invalidní důchod, měl jít pracovat jako dělník do továrny, tam však vůbec nenastoupil. S ohledem na lékařskou zprávu, kterou tam předložil, ho do zaměstnání vzít nechtěli. Během dne, kdy opatrovnice chodí do zaměstnání, je posuzovaný doma sám, na jídlo chodí k rodičům opatrovnice. Dále uvedla, že je pravdou, že jeden rok po propuštění z nemocnice se do určité míry zdravotní stav posuzovaného zlepšil, protože bezprostředně po propuštění neuměl vůbec číst, psát, počítat, vůbec rodinu nepoznával, což se po roce změnilo. V následujících letech však zůstal jeho zdravotní stav již úplně stejný.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle § 39 odst. 2 uvedeného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně

Po provedeném dokazování posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 11.11.2011 soud dospěl k závěru, že žaloba žalobce důvodná není. Tímto posudkem bylo prokázáno, že u žalobce se jednalo o invaliditu částečnou (dle zákona účinného od 1.1.2010 o invaliditu I. stupně), takže se od data 7.4.2008 nejednalo o invaliditu plnou, od účinnosti zákona od 1.1.2010 o invaliditu III. stupně.

Posudek, který byl PK MPSV ČR, pracoviště v Brně vypracován 11.11.2011 soud pokládá za posudek objektivní, posudek který vyšel ze všech dostupných lékařských nálezů ohledně zdravotního stavu žalobce a posudek, který se vyčerpávajícím způsobem s těmito

lékařskými nálezy vypořádal a velmi srozumitelně vysvětlil, proč se o invaliditu III. stupně nejedná.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, proto o nákladech řízení bylo rozhodnuto, jak ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Tento rozsudek nabývá právní moci dnem doručení. Lze proti němu podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a 106 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 21.prosince 2011

JUDr. Jana Kubenová
samosoudkyně